

[Tholstrup.]

på skøn og ikke på klare linier. Jeg vil gerne høre, om den højtærede handelsminister er enig med mig i at forstå § 8, stk. 1, som jeg lige har citeret, således, at enhver aftale af den omhandlede art ikke kan nyde nogen form for retsbeskyttelse. Jeg tænker på sådan noget som retsvæsenets bistand ved inddrivelse af konventionalbøder og hjælp til de firmaer, der har indgået aftaler, med at få deres puljeandele eller til at skaffe de deponerede og forfaldne vekslers på sigt indfriet, således som f. eks. vekselloven giver mulighed for. Altså, jeg vil gerne have et ganske klart svar på, om man kan forstå § 8 derhen, at aftaler, som begrænser disse områder for konkurrencen, ikke nyder nogen retsbeskyttelse. Det er meget vigtigt, og jeg har indtryk af, at der her er et punkt, man har syndet imod.

Titlen, som det ærede medlem hr. Krag ønsker ændret, var jeg i første omgang indstillet på at få ændret ud fra den betragtning, at prisloven ikke er blevet den afviklingslov, som regeringen havde lovet, og med den tilslutning, der nu er kommet til det ærede medlem hr. Ragers ændringsforslag til § 8 om et nyt stk. 3, er det meget svært at få øje på, hvor afviklingen ligger. Jeg synes dog alligevel, det er bedre at bibeholde titlen, fordi jeg mener, at den må være forpligtende. Indholdet må i stærk grad rette sig efter denne titel, i hvert fald fortolkningen af indholdet. Derfor mener jeg, at det er bedre at stemme imod det ærede medlem hr. Krags forslag om ændring af titlen.

Jeg vil anbefale at stemme imod alle de andre ændringsforslag med undtagelse af nr. 7. Det vil jeg altså gøre med det ærede medlem hr. Weikops motivering, at det er imod afviklingslinien at stemme for de socialdemokratiske ændringsforslag, men i det hele taget finder jeg, at denne lov er helt forfejlet.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg gøre et par bemærkninger om mit partis stilling til lovforslaget og til de foreliggende ændringsforslag.

Som det så ofte er sagt af mit partis ordfører, er vi tilhængere af en endda meget skarp priskontrol for at beskytte forbru-

gerne mod urimelige priser og avancer på varerne og mod urimelige prisaftaler. Derfor er vi også modstandere af, at man slækker og afvikler denne lov, hvilket jo allerede tog sin begyndelse, da det ærede medlem hr. Krag var handelsminister. Mit parti mener imidlertid, at lige så afgørende, som formuleringen af loven om prisaftaler er, lige så afgørende er den måde, hvorpå den administreres af ministeren og priskontrolrådet. Gang på gang må man forundres og harmes over den måde, hvorpå denne lov administreres. Priser og avancer kontrolleres ikke på forsvarlig måde, og urimelige avancer forhindres ikke. Den ene gang efter den anden står medlemmer her på tinge og taler om, at der er prisfald på varerne, uden at bemærke sig det, som i virkeligheden er sket, nemlig at det modsatte er tilfældet, idet en forøgelse af avancerne spiller ind, hvorved disse bliver ganske urimelige.

Så sent som i går gjorde det ærede medlem hr. Tesdorpf gældende, at flæskepriserne kun var steget med 30 øre. Det er besynderligt, at det ærede medlem kan komme til dette resultat, alt eftersom „Statistiske Efterretninger“, der er fremlagt her i læseværelset, viser en ganske anden stigning. Det er ikke det flæsk, husmødrene kan købe, der kun er steget 30 øre; det er afregningsprisen, der er steget med dette beløb. „Statistiske Efterretninger“ viser, at stigningen på f. eks. skinke uden skank har været fra 5 kr. 74 øre til 6 kr. 50 øre fra april til oktober i år. Kun mellemkam uden spæk, altså den alledyreste vare, har et fald på 3 øre. Kommer man ned til de anvendelige varer og de af husmødrene mest brugte varer som brystflæsk, er der en stigning på 96 øre pr. kg. På småkød er der en stigning på 93 øre pr. kg, og på mellemkam med spæk — og det er altså ikke en af de mest anvendte varer — en stigning på 32 øre pr. kg. Det er ganske rigtigt, at afregningsprisen er faldet efter faldet i Englandsprisen, men hvad nytter det, når avancerne så til gengæld i høj grad er stigende. Her skulle vi jo have prisaf taleloven for at forhindre de urimelige avancer. Det viser sig, at avancen på flæsk er fordoblet 2—3 gange i løbet af de sidste år for de københavnske husmødre.

De københavnske viktualiehandlers blad „Høkeren“ har tidligere diskuteret avance-spørgsmålet med priskontrollen. Den 9.